

[Camre.]

ikke, de kan tilbageføres til foderet. Derfor er jeg glad for, at ministeren åbner en mulighed for at se nærmere på disse kontrolgrænser, disse tærskelværdier.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil godt atter en gang bekræfte, at jeg gerne vil lade de nye data, som hr. Camre nævner her, indgå i undersøgelserne.

Når derefter hr. Camre nævner spørgsmålet om klagerens antal og om, hvorvidt det kan nytte at klage, må jeg sige, det ikke er min erfaring fra forureningsbekæmpelsesministeriet, at befolkningen har den opfattelse, at det ikke kan nytte at klage. Vi modtager daglig et meget stort antal klager, som vi forsøger at behandle meget seriøst, og det giver ofte lejlighed til sager, der løber overordentlig længe igennem tiden og da også meget ofte får et for klagerne tilfredsstillende resultat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Camre til ministeren for forureningsbekæmpelse:

„Vil ministeren gennemføre et forbud mod fremstilling, import og anvendelse af PCB (polyklorerede bifenyler)?“

Skriftlig begrundelse:

Fra 1. juni i år indføres i Sverige et totalt forbud mod fremstilling, import og anvendelse af PCB, der er erkendt som en uhyre farlig miljøgift.

PCB anvendes i en række forskellige industriprodukter som visse lakker, visse typer elektrisk isolationsmateriale, visse køleaggregater, nogle typer fotokopipapir m. v.

Millionte dele af et gram kan være dødbringende for levende organismer.

PCB bør omgående forbydes og erstattes af ufarlige materialer.

Camre: Uanset at det forrige spørgsmål er sluttet, vil jeg gerne have lov til at indlede med at sige, at mit indtryk bestemt er, at ministeriet for forureningsbekæmpelse tager enhver klage meget seriøst og behandler den meget dygtigt og meget effektivt; jeg skal gøre mit til at udslutte en eventuel formodning hos forbrugere eller borgere i dette land

om, at det ikke kan nytte at klage, men det forhindrer jo altså ikke, at der ind imellem kan være mennesker, der har en sådan overbevisning.

Det spørgsmål, jeg her har stillet, er et spørgsmål om muligheden for at forbyde fremstilling, import og anvendelse af PCB, såkaldt polyklorerede bifenyler. Der er i mange år anvendt polyklorerede bifenyler til en lang række industrielle formål, f. eks. tilsætning til træimprægneringsmidler, tilsætning til maling og lak, til kit, til tryksvætte, til skocreme, til klæbestoffer, til smøremidler, som blødgøringsmiddel i plastic og i isoleringsformål, til kabler, transformatorer, ensrettere o. lign., til visse typer fotokopipapir o. lign., og her er man blevet opmærksom på, at millionte dele af et gram kan være dødbringende for levende organismer. Man er opmærksom på, at stoffet er farligere end DDT, som vi jo heldigvis har fået forbudt herhjemme, og da man i Sverige pr. 1. juni i år indfører et totalforbud mod anvendelse af stoffet, har jeg ønsket at spørge ministeren om muligheden for også omgående at forbyde anvendelsen af PCB herhjemme. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at FDB på grund af den sygdomsrisiko og dødsrisiko, der ligger i PCB, har taget initiativet til her i slutningen af april at udskifte de varer med PCB, som FDB-koncernen fører, med stoffer, som ikke indeholder dette, men det er jo desværre ikke alle selskaber, der tager sådanne initiativer.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg skal gøre opmærksom på, at forretningsordenen alene tillader et medlem, der stiller spørgsmål til ministrene, at fremkomme med 2 indlæg.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): PCB har man jo i en lang årrække anvendt i industrien til forskellige formål, som hr. Camre nævnte det, som tilsætningsstof til maling og imprægneringsvæsker eller isolationsmateriale og kølevæsker i den elektriske industri. Efter at man er blevet opmærksom på, at PCB på samme måde som DDT er svært nedbrydeligt, og at det kan ophobes i fødekæderne, er spørgsmålet om en regulering af anvendelsen taget op til overvejelse i flere lande. I Sverige har man i 1971 gennemført en lov, som indeholder en